

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Komisja Łączności z Polakami za
Granicą
LPG-020-2-2016

Druk nr 904
Warszawa, 21 września 2016 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu Komisja Łączności z Polakami za Granicą wnosi projekt ustawy:

**- o zmianie ustawy o Karcie Polaka oraz
ustawy o cudzoziemcach.**

Do reprezentowania stanowiska Komisji w pracach nad projektem ustawy został upoważniony poseł Michał Dworczyk.

Przewodniczący Komisji

(-) Michał Dworczyk

U S T A W A

z dnia 2016 r.

o zmianie ustawy o Karcie Polaka oraz ustawy o cudzoziemcach

Art. 1. W ustawie z dnia 7 września 2007 r. o Karcie Polaka (Dz. U. z 2014 r. poz. 1187, z 2015 r. poz. 1274 oraz z 2016 r. poz. 753) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8a:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wniosek o przyznanie świadczenia pieniężnego składa się do wojewody, do którego został złożony wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w ust. 1.”,

b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Pierwszy wniosek o przyznanie świadczenia pieniężnego składa się w terminie do 3 miesięcy od daty złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w ust. 1. Pierwszy wniosek o przyznanie świadczenia pieniężnego złożony po upływie tego terminu pozostawia się bez rozpoznania.

4. Kolejny wniosek o świadczenie pieniężne złożony przez osobę, której przyznano świadczenie pieniężne w łącznym wymiarze 9 miesięcy, pozostawia się bez rozpoznania.”;

2) art. 8b otrzymuje brzmienie:

„Art. 8b. 1. Świadczenie pieniężne przyznaje w drodze decyzji wojewoda właściwy do przyjęcia wniosku o przyznanie świadczenia.

2. Wypłaty świadczenia pieniężnego dokonuje w okresach miesięcznych starosta wskazany przez wojewodę w decyzji przyznającej świadczenie pieniężne jako właściwy ze względu na miejsce pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej osoby uprawnionej do świadczenia pieniężnego.

3. Zadanie starosty, o którym mowa w ust. 2, jest zadaniem zleconym z zakresu administracji rządowej.

4. Organem wyższego stopnia w stosunku do wojewody w rozumieniu ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego w sprawach, o których mowa w ust. 1, jest minister właściwy do spraw wewnętrznych.”;

3) w art. 8c dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Świadczenie pieniężne nie przysługuje osobie, która została objęta tym świadczeniem jako członek rodziny wnioskodawcy, a następnie złożyła wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 8a ust. 1.”;

4) w art. 8d ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku zmiany miejsca pobytu przez wnioskodawcę lub członków rodziny określonych w art. 8c ust. 1 pkt 1 na inne znajdujące się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, właściwy do wypłaty świadczenia pozostaje starosta wskazany przez wojewodę w decyzji o przyznaniu świadczenia pieniężnego.”;

5) art. 8e otrzymuje brzmienie:

„Art. 8e. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza wniosku o przyznanie świadczenia pieniężnego oraz sposób przyznawania pomocy, biorąc pod uwagę sprawność postępowania oraz możliwość kontroli zasadności przyznanych świadczeń pieniężnych.”;

6) w art. 23 po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Wojewoda oraz minister właściwy do spraw wewnętrznych prowadzą w systemie teleinformatycznym, każdy w zakresie swojej właściwości, rejestr złożonych wniosków o przyznanie świadczenia pieniężnego oraz decyzji i postanowień wydanych w tych sprawach.

2b. Rejestr, o którym mowa w ust. 2a, zawiera informację o wydanych decyzjach, postanowieniach, okresach, na jaki przyznano świadczenie, miesięcznej wysokości świadczenia pieniężnego oraz następujące dane osób, które złożyły wniosek o przyznanie świadczenia pieniężnego i członków ich rodzin objętych wnioskiem:

- 1) imię (imiona) i nazwisko;
- 2) nazwisko rodowe;
- 3) nazwisko poprzednie;

- 4) płeć;
  - 5) data urodzenia;
  - 6) miejsce i kraj urodzenia;
  - 7) obywatelstwo;
  - 8) miejsce zamieszkania za granicą;
  - 9) miejsce zamierzonego osiedlenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;
- 7) w art. 24c ust. 2 – 4 otrzymują brzmienie:
- „2. W przypadku, gdy łączna kwota wynikająca z wniosków o przyznanie świadczenia pieniężnego z terminem wypłaty w danym roku osiągnie równowartość 75% kwoty zaplanowanej w ustawie budżetowej na wypłatę świadczeń pieniężnych, minister właściwy do spraw wewnętrznych ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej informację o wstrzymaniu rozpatrywania wniosków o przyznanie świadczenia pieniężnego z terminem wypłaty przypadającym na dany rok, do czasu zabezpieczenia w ustawie budżetowej środków na ich wypłatę, a wojewodowie wstrzymują rozpatrywanie takich wniosków, począwszy od dnia następującego po dniu ogłoszenia informacji przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.
3. Starostowie są obowiązani do przekazywania wojewodom informacji o poziomie wykorzystania dotacji na wypłatę świadczeń pieniężnych, w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 24d.
4. Wojewodowie są obowiązani do przekazywania ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych informacji o koniecznej do zabezpieczenia wypłaty świadczeń pieniężnych kwocie wynikającej z wniosków o przyznanie świadczenia pieniężnego oraz o poziomie wykorzystania dotacji przez starostów, w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 24d.”;

- 3) wzór wniosku o udzielenie dotacji, o którym mowa w art. 24b ust. 2,
4) termin przekazywania informacji, o której mowa w art. 24c ust. 3 i 4
– uwzględniając konieczność efektywnego wykorzystania środków rezerwy celowej oraz rozliczania przez jednostki samorządu terytorialnego otrzymanych w formie dotacji środków budżetowych.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 13 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650, z późn. zm.¹⁾) w art. 449 w ust. 2 w pkt **17** kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt **18** w brzmieniu:

„18) rejestrów wniosków, wydanych decyzji i postanowień w sprawach o przyznanie świadczenia pieniężnego, o którym mowa w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o Karcie Polaka.”.

Art. 3. Świadczenie pieniężne, o którym mowa w art. 8a ustawy zmienianej w art. 1, nie przysługuje osobie, która złożyła wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt stały przed dniem 1 stycznia 2017 r.

Art. 4. Do sposobu i trybu udostępniania danych zawartych w rejestrze, o którym mowa w art. 23 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 1, do dnia 31 grudnia 2017 r. stosuje się odpowiednio przepisy art. 452 – 458 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650, z późn. zm.²⁾).

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r., z wyjątkiem art. 2, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.

---

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 463 i 1004, z 2015 r. poz. 1274, 1607 i 1767 oraz z 2016 r. poz. 65 i 753.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 463 i 1004, z 2015 r. poz. 1274, 1607 i 1767 oraz z 2016 r. poz. 65 i 753.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel wydania aktu prawnego. Opis dotychczasowego stanu prawnego i faktycznego w dziedzinie objętej projektowaną regulacją.

Potrzeba zmiany ustawy z dnia 7 września 2007 r. o Karcie Polaka związana jest z koniecznością wprowadzenia przepisów:

- 1) wskazujących wojewodę zamiast starosty jako organ właściwy do przyznania świadczenia pieniężnego i ustanowienie ministra właściwego do spraw wewnętrznych jako organu wyższego stopnia w tych sprawach;
- 2) zapewniających powstanie mechanizmów gwarantujących efektywne wydatkowanie środków z rezerwy celowej na wypłatę świadczeń pieniężnych oraz usprawniających przepływ informacji pomiędzy zainteresowanymi organami o powstających potrzebnych i wydatkowanych środkach;
- 3) zapewniających skuteczne monitorowanie wykorzystania limitu środków zaplanowanych w ustawie budżetowej na wypłatę świadczeń pieniężnych dla posiadaczy Karty Polaka osiedlających się w Polsce oraz podejmowania działań w przypadku, gdy dalsza wypłata świadczeń w kwotach wynikających z wniosków złożonych w tych sprawach mogłaby doprowadzić do przekroczenia limitu rezerwy.

Ustawa o Karcie Polaka przewiduje, że organem właściwym do wydania decyzji w przedmiocie przyznania świadczenia dla posiadaczy Karty Polaka osiedlających się w Polsce oraz do jego wypłaty jest starosta właściwy ze względu na miejsce pobytu w Polsce osoby uprawnionej do świadczenia. Mając na względzie powiązanie uprawnienia do świadczenia pieniężnego z faktem złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt stały, do którego rozpatrzenia właściwy jest wojewoda, wskazane jest, aby wojewoda był również organem przyznającym świadczenie, natomiast starosta pozostawałby organem właściwym do jego wypłaty.

Przepisy ustawy o Karcie Polaka nie przewidują mechanizmów pozwalających na wyeliminowanie sytuacji wielokrotnego wnioskowania o

przyznanie świadczenia pieniężnego przez tę samą osobę, np. do kilku osób oraz nie ograniczają kręgu uprawnionych do ubiegania się o świadczenie do osób, które złożą wnioski o udzielenie zezwolenia na pobyt stały po wejściu w życie przepisów ustawy dotyczących możliwości ubiegania się o świadczenia. Nieuregulowanie ww. kwestii może doprowadzić do sytuacji, w której o przyznanie świadczenia będą ubiegać się również osoby, które złożyły wnioski i uzyskały zezwolenie na pobyt stały z tytułu posiadania Karty Polaka w poprzednich latach (łącznie 10105 osób w latach 2014 – czerwiec 2016), co pozostawałoby w sprzeczności z celem ww. świadczenia, jakim jest pomoc w początkowym okresie pobytu w Polsce posiadaczom Karty Polaka, którzy zdecydowali się na osiedlenie w naszym kraju.

Ustawa o Karcie Polaka nakładając w art. 24c ust. 1 i 2 na ministra właściwego do spraw wewnętrznych obowiązek monitorowania wykorzystania limitu środków zaplanowanych w ustawie budżetowej na wypłatę świadczeń pieniężnych oraz ogłaszania w Biuletynie Informacji Publicznej informacji o wstrzymaniu przyjmowania wniosków o przyznanie świadczenia pieniężnego, w przypadku, gdy łączna kwota wynikająca z wniosków osiągnie równowartość 75% kwoty zaplanowanej w budżecie państwa na wypłatę tych świadczeń, nie przewiduje mechanizmu pozwalającego ministrowi w rzetelny sposób na monitorowanie wykorzystania tego limitu. W szczególności brak jest instrumentów pozwalających na odnotowywanie faktu złożenia wniosku o przyznanie świadczenia oraz decyzji podjętej w tej sprawie w jakimkolwiek rejestrze bądź ewidencji, co pozwoliłoby na dostęp w czasie rzeczywistym na poziomie centralnym do informacji o poziomie wykorzystanej kwoty.

Przewidziany w ustawie o Karcie Polaka mechanizm przekazywania przez starostów informacji do ministra właściwego do spraw wewnętrznych o poziomie wykorzystania dotacji nie może być uznany w tej kwestii za wystarczający, ponieważ odnosi się do przekazanych już kwot środków finansowych, co nie jest równoznaczne z kwotami wynikającymi z wniosków złożonych przez osoby uprawnione. Istnieje ryzyko, że minister właściwy do spraw wewnętrznych nie będzie dysponował w odpowiednim czasie wiedzą, iż łączna kwota wynikająca z wniosków o przyznanie świadczenia osiągnęła równowartość 75% kwoty zaplanowanej w ustawie budżetowej na ten cel, a to z kolei wiąże się z ryzykiem

niewywiązania się przez ministra z opisanego wyżej obowiązku określonego w art. 24c ust. 2 ustawy.

Wprowadzony w art. 24c ustawy o Karcie Polaka mechanizm wstrzymania przyjmowania wniosków o przyznanie świadczenia pieniężnego, w przypadku, gdy łączna kwota wynikająca z wniosków osiągnie równowartość 75% kwoty zaplanowanej w budżecie państwa na wypłatę tych świadczeń, nie wiąże się z żadnymi rozwiązaniami regulującymi zasady postępowania w przypadku osób, których wnioski o przyznanie świadczenia nie zostaną z ww. powodu przyjęte. Istnieje obawa, że brak takiego rozwiązania spowoduje kumulację wniosków o udzielenie zezwolenia na pobyt stały, a w ślad za nimi wniosków o przyznanie świadczeń pieniężnych, na początku danego roku, tym samym wprowadzając w ww. okresie ogromne obciążenie dla pracy organów zajmujących się rozpatrywaniem ww. spraw, a także utrudnienia w sprawnym przyjmowaniu wniosków i terminowej obsłudze interesantów. Powyższym problemom można by zapobiec, gdyby w sytuacji wyczerpania limitu rezerwy celowej w danym roku, osoby uprawnione do świadczeń mogły je uzyskać w kolejnym roku budżetowym.

Przepisy ustawy z dnia 7 września 2007 r. o Karcie Polaka w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 13 maja 2016 r. o zmianie ustawy o Karcie Polaka oraz niektórych innych ustaw przewidują, że minister właściwy do spraw wewnętrznych wyda następujące rozporządzenia:

- 1) na podstawie art. 8e ustawy o Karcie Polaka - rozporządzenie określające wzór formularza wniosku o przyznanie świadczenia pieniężnego oraz sposób przyznawania pomocy, przy wzięciu pod uwagę sprawności postępowania oraz możliwości kontroli efektywności przyznanych świadczeń;
- 2) na podstawie art. 24c ust. 4 i art. 24d ustawy o Karcie Polaka - rozporządzenie określające:
  - a) termin składania przez starostów do wojewodów wniosków o dotacje, o których mowa w art. 24b ust. 2 (czyli na wypłatę świadczeń pieniężnych);
  - b) wzór wniosku o udzielenie dotacji;
  - c) termin składania informacji, o której mowa w art. 24c ust. 4 i 5

- przy uwzględnieniu konieczności efektywnego wykorzystania środków rezerwy celowej oraz rozliczenia przez jednostki samorządu terytorialnego otrzymanych w formie dotacji środków budżetowych.

W delegacji do wydania ww. rozporządzenia brak jest upoważnienia dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia szczegółowego trybu podziału rezerwy celowej na wypłatę świadczeń pieniężnych oraz przekazywania środków na pokrycie wydatków związanych z udzielaniem tych świadczeń. Brak przedmiotowego upoważnienia uniemożliwia określenie – w rozporządzeniu – trybu przepływu środków finansowych z rezerwy celowej oraz sposobu rozliczania wydatkowania tych środków, chociaż wytyczna do wydania ww. rozporządzenia nakazuje uwzględnić konieczność efektywnego wykorzystania środków rezerwy celowej oraz rozliczenia przez jednostki samorządu terytorialnego otrzymanych w formie dotacji środków budżetowych.

Ponadto w delegacji zawartej w art. 24d pkt 3 ustawy o Karcie Polaka zawarto konieczność określania terminu składania informacji dotyczącej ogłaszania przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych informacji o poziomie wykorzystania kwoty zaplanowanej w ustawie budżetowej na wypłatę świadczeń, podczas gdy wystarczającym jest określanie terminu informacji o poziomie wykorzystania przez starostów dotacji na wypłatę świadczeń pieniężnych (art. 24c ust. 4).

W związku z powyższym wskazana jest zmiana przepisów ustawy o Karcie Polaka w następującym zakresie:

- 1) wskazania wojewody jako organu właściwego do przyznania świadczenia pieniężnego i ustanowienie ministra właściwego do spraw wewnętrznych jako organu wyższego stopnia w tych sprawach;
- 2) określenia trybu odnotowywania faktu złożenia wniosku o przyznanie świadczenia oraz decyzji podjętej w tej sprawie w stosowym rejestrze lub ewidencji, co pozwoliłoby ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych na dostęp w czasie rzeczywistym do informacji o poziomie wykorzystania kwoty przeznaczonej na ten cel;
- 3) wprowadzenia przepisów pozwalających na wyeliminowanie sytuacji wielokrotnego wnioskowania o przyznanie świadczenia pieniężnego przez tę samą osobę;

- 4) wprowadzenia przepisów precyzujących, że możliwość ubiegania się o świadczenie dotyczy osób, które złożyły wnioski o udzielenie zezwolenia na pobyt stały po wejściu w życie przepisów ustawy dotyczących możliwości ubiegania się o świadczenie;
- 5) wprowadzenia przepisów regulujących zasady postępowania w przypadku osób, których wnioski o przyznanie świadczenia nie będą mogły być zrealizowane z uwagi na wyczerpanie limitu przewidzianego w rezerwie celowej;
- 6) korekty odesłania w art. 24d pkt 3 do art. 24c ust. 5;
- 7) uzupełnienia delegacji ustawowej, o której mowa w art. 24d, w sposób pozwalający ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych na określenie w drodze rozporządzenia szczegółowego trybu podziału rezerwy celowej na wypłatę świadczeń pieniężnych oraz przekazywania środków na pokrycie wydatków związanych z udzielaniem tych świadczeń.

2. Szczegółowe omówienie proponowanych zmian, ze wskazaniem różnicy w porównaniu z dotychczasowym stanem prawnym.

Zmiany projektowane w art. 8a i 8b są związane ze zmianą właściwości organu przyznającego świadczenia pieniężne dla posiadaczy Karty Polaka, którzy złożyli wnioski o udzielenie zezwolenia na pobyt stały w Polsce. Proponuje się, aby organem właściwym do przyjęcia wniosku i wydania decyzji w przedmiocie przyznania świadczenia pieniężnego był ten sam wojewoda, do którego został złożony wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt stały.

Wyznaczenie wojewody jako organu właściwego do przyznania świadczenia jest uzasadnione względami ekonomiki postępowania oraz potrzebą usprawnienia kontroli przepływu środków finansowych. Wojewoda jest organem przyjmującym wnioski i wydającym decyzje w przedmiocie udzielenia zezwolenia na pobyt stały, a zatem posiada wiedzę na temat faktu złożenia przedmiotowego wniosku, który jest warunkiem niezbędnym do uzyskania świadczenia. Przyznanie wojewodom właściwości w przedmiotowych sprawach oznacza dla wnioskodawcy brak konieczności przedstawiania innemu organowi zaświadczeń o fakcie złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt stały, a dla wojewodów wyeliminowanie

potrzeby wydawania takich zaświadczeń. Jednocześnie wojewoda jako organ właściwy do wydania decyzji w zakresie odmowy udzielenia zezwolenia na pobyt stały, będzie z urzędu wiedział o zaistnieniu przesłanek zawieszenia i wstrzymania wypłaty świadczenia, o których mowa w art. 8d ust. 2 i 3 ustawy o Karcie Polaka, co pozwoli na dostosowanie kwot dotacji przekazywanej powiatom do rzeczywistych potrzeb. W dalszej części projektowanej ustawy proponuje się utworzenie rejestru złożonych wniosków o przyznanie świadczenia pieniężnego oraz decyzji wydanych w tych sprawach. Powyższy rejestr będzie docelowo wchodził w skład krajowego zbioru rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców, który tworzy oraz prowadzi w systemie teleinformatycznym Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców (tzw. SI Pobyt). Wojewoda, w przeciwieństwie do starostów, posiada techniczne możliwości odnotowywania zdarzeń w ww. systemie. Powierzenie spraw związanych z przyznawaniem świadczenia pieniężnego wojewodom pozwoli na zapewnienie sprawnego przepływu informacji na temat poziomu wykorzystania środków z rezerwy od wojewodów do ministra właściwego do spraw wewnętrznych za pośrednictwem systemu SI Pobyt.

W art. 8a proponuje się dodanie ust. 3 ustanawiającego maksymalny 3 miesięczny termin na złożenie pierwszego wniosku o wypłatę świadczenia pieniężnego, liczony od daty złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt stały. Uzasadnieniem powyższego ograniczenia jest konieczność powzięcia przez wojewodów możliwie jak najszybciej informacji o liczbie osób zainteresowanych uzyskaniem świadczenia, a tym samym zapotrzebowaniu na środki niezbędne do wypłaty świadczeń w danym roku. Rozwiązanie to zapewni możliwość wypłaty świadczenia posiadaczom Karty Polaka, którzy zdecydowali się na osiedlenie w naszym kraju, w początkowym okresie pobytu w Polsce, tak aby to świadczenie było przeznaczone na częściowe pokrycie kosztów zagospodarowania i bieżącego utrzymania w Polsce, zgodnie z art. 8a ust. 1 ustawy o Karcie Polaka. W celu ograniczenia praktyki składania kolejnych wniosków o przyznanie świadczeń przez osoby, które już uzyskały świadczenie w najwyższym możliwym wymiarze 9 miesięcy, w art. 8a zaproponowano dodanie ust. 4, doprecyzowującego, iż kolejny wniosek o świadczenie pieniężne złożony przez osobę, której przyznano świadczenie w łącznym wymiarze 9 miesięcy, pozostawia się bez rozpoznania. Kolejny wniosek będzie natomiast mogła złożyć osoba, której przyznano świadczenie w wysokości niższej niż maksymalna.

Organem właściwym do wypłaty świadczenia pozostanie starosta właściwy ze względu na miejsce pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej osoby uprawnionej do świadczenia. Jednocześnie, w projektowanym ust. 2 art. 8b doprecyzowano, aby wojewoda wskazywał starostę właściwego terytorialnie do wypłaty świadczenia w decyzji o przyznaniu świadczenia. Proponowane rozwiązanie usprawni proces przekazywania środków finansowych na wypłatę świadczeń oraz pozwoli wojewodzie na bieżące monitorowanie zapotrzebowania na dotacje przez poszczególnych starostów. Jednocześnie zachowano rozwiązanie wskazujące, iż wypłata świadczeń przez starostów jest zadaniem zleconym z zakresu administracji rządowej.

Zaproponowano, aby organem wyższego stopnia w stosunku do wojewody w rozumieniu ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego w sprawach związanych z przyznawaniem świadczenia pieniężnego był minister właściwy do spraw wewnętrznych (projektowany art. 8b ust. 4).

W art. 8c ustawy o Karcie Polaka proponuje się dodanie ust. 2a, ograniczającego możliwość uzyskania świadczenia przez osobę, która została objęta tym świadczeniem jako członek rodziny wnioskodawcy, a następnie samodzielnie złożyła wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt stały i z tego tytułu byłaby uprawniona do uzyskania świadczenia pieniężnego. Projektowane rozwiązanie ma na celu niedopuszczenie do sytuacji, w której świadczenie będzie kilkakrotnie przyznawane tym samym osobom występującym w jednym postępowaniu jako wnioskodawcy, a w drugim jako członkowie rodzin oraz umożliwienie przekazania środków z rezerwy celowej na pomoc dla jak największej liczby uprawnionych rodzin.

Celem zmiany proponowanej w ust. 1 art. 8d jest określenie organu właściwego do wypłaty świadczenia, w przypadku zmiany miejsca pobytu osoby uprawnionej - będzie to starosta wskazany przez wojewodę w decyzji o przyznaniu świadczenia pieniężnego.

W art. 8e proponuje się zmianę wytycznej dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych do wydania rozporządzenia, polegającą na zastąpieniu sformułowania „biorąc pod uwagę sprawność postępowania oraz możliwość kontroli efektywności przyznanych świadczeń” sformułowaniem: „biorąc pod uwagę sprawność postępowania oraz możliwość kontroli zasadności przyznanych

świadczeń”. Dane zawarte we wniosku o przyznanie świadczenia nie umożliwią kontroli efektywności przyznanych świadczeń, ponieważ przepisy ustawy nie przewidują rozwiązań pozwalających na kontrolowanie sposobu wydatkowania środków przez uprawnionych. Możliwe jest natomiast takie określenie wzoru wniosku o przyznanie świadczenia, aby zawarte w nim dane pozwoliły na kontrolę zasadności przyznanych świadczeń (czyli np. zasadności objęcia świadczeniem określonych członków rodziny wnioskodawcy, okresu, na jaki zostaje przyznane świadczenie).

Zmiany zaproponowane w art. 23 ustawy o Karcie Polaka mają na celu umożliwienie prowadzenia przez wojewodę oraz ministra właściwego do spraw wewnętrznych w systemie teleinformatycznym rejestru złożonych wniosków o przyznanie świadczenia pieniężnego oraz decyzji wydanych w tych sprawach, a także określają zakres danych gromadzonych w tym rejestrze (ust. 2a i 2b). Z uwagi na planowane docelowe włączenie ww. rejestrów do krajowego zbioru rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców, prowadzonego w systemie teleinformatycznym przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców, w projektowanym ust. 2c art. 23, wskazano, że do sposobu i trybu udostępniania danych zawartych w rejestrze, o którym mowa w ust. 2a, stosuje się odpowiednio przepisy art. 452 – 458 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach., dotyczące udostępniania danych zawartych w SI Pobyt.

Zmiany zaproponowane w ust. 2 – 4 art. 24c mają na celu usprawnienie mechanizmu monitorowania przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych wykorzystania limitu środków zaplanowanych w ustawie budżetowej na wypłatę świadczeń pieniężnych oraz zapewnienie możliwości uzyskania świadczenia przez wszystkie osoby uprawnione. W dotychczasowym brzmieniu ust. 2 art. 24c wskazywał, że w przypadku, gdy łączna kwota wynikająca z wniosków o przyznanie świadczenia pieniężnego z terminem wypłaty w danym roku osiągnie równowartość 75% kwoty zaplanowanej w ustawie budżetowej na wypłatę świadczeń pieniężnych, minister właściwy do spraw wewnętrznych ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej informację o wstrzymaniu przyjmowania wniosków o przyznanie świadczenia pieniężnego z terminem wypłaty przypadającym na dany rok, a starostowie wstrzymują przyjmowanie takich wniosków. Nie przewidziano natomiast rozwiązań regulujących zasady dalszego postępowania z wnioskami o przyznanie świadczenia, które nie zostaną z ww. powodu przyjęte.

Proponowana zmiana zakłada, że w przypadku osiągnięcia pułapu 75% kwoty zaplanowanej na wypłatę świadczeń w danym roku, wnioski o przyznanie świadczenia będą nadal przyjmowane, jednak ich rozpatrzenie zostanie wstrzymane do czasu zabezpieczenia w ustawie budżetowej środków na ich wypłatę. Celem proponowanego rozwiązania jest zapewnienie możliwości wypłaty świadczenia wszystkim uprawnionym, bez uzależnienia możliwości realizacji zapisanego ustawowo uprawnienia od aktualnego poziomu wykorzystania kwoty zaplanowanej na ten cel. Osoby, które złożą wniosek o przyznanie świadczenia pieniężnego w okresie, w którym będzie obowiązywać wstrzymanie rozpatrywania wniosków, będą mogły uzyskać świadczenie po zabezpieczeniu środków na ten cel, np. w kolejnym roku. W ocenie projektodawcy pozostawienie przepisu w obecnym kształcie mogłoby spowodować kumulację wniosków o udzielenie zezwolenia na pobyt stały, a w ślad za nimi wniosków o przyznanie świadczeń pieniężnych, na początku danego roku, a tym samym zwiększyć ryzyko nieterminowego prowadzenia postępowań na skutek nadmiernego obciążenia wojewodów w początkowym okresie danego roku.

Dalsze zmiany zaproponowane w art. 24c są konsekwencją wyznaczenia wojewody w miejsce starosty, jako organu właściwego do przyjmowania i rozpatrywania wniosków o przyznanie świadczenia pieniężnego. Proponuje się, aby starosta informował wojewodę o poziomie wykorzystania dotacji na wypłatę świadczeń pieniężnych, a wojewoda informował ministra właściwego do spraw wewnętrznych o koniecznej do zabezpieczenia wypłaty świadczeń pieniężnych kwocie wynikającej z wniosków o przyznanie świadczenia pieniężnego oraz o poziomie wykorzystania dotacji przez starostów. Terminy przedstawiania ww. informacji będą określone w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 24d ustawy o Karcie Polaka.

W art. 24d zaproponowano zmianę w zakresie delegacji dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych do wydania rozporządzenia dotyczącego spraw związanych z udzielaniem dotacji na pokrycie wypłaty świadczeń pieniężnych, poprzez doprecyzowanie, że ww. rozporządzenie będzie także określać szczegółowy tryb podziału rezerwy celowej na wypłatę świadczeń pieniężnych oraz przekazywania środków na pokrycie wydatków związanych z udzielaniem tych świadczeń.

W art. 2 projektowanej ustawy proponuje się zmianę ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650, z późn. zm.), polegającą na włączeniu rejestrów wniosków, wydanych postanowień i decyzji w sprawach o przyznanie świadczenia pieniężnego dla posiadaczy Karty Polaka osiedlających się w Rzeczypospolitej Polskiej do krajowego zbioru rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców, który tworzy oraz prowadzi w systemie teleinformatycznym Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców (tzw. SI Pobyt). Włączenie przedmiotowych rejestrów do ww. Systemu pozwoli na gromadzenie informacji związanych z legalizowaniem pobytu przez cudzoziemców w istniejącym już i przeznaczonym do tego celu systemie teleinformatycznym, usprawni pracę organów właściwych w sprawie prowadzenia postępowań w zakresie przyznania świadczenia pieniężnego oraz wpłynie na skrócenie czasu prowadzenia ww. postępowań.

Art. 3 projektowanej ustawy wskazuje, że świadczenie pieniężne nie przysługuje osobie, która złożyła wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt stały przed dniem 1 stycznia 2017 r. to jest datą wejścia w życie ustawy, co ma na celu zapobieżenie sytuacji, w której o przyznanie świadczenia będą ubiegać się również osoby, które uzyskały zezwolenie na pobyt stały z tytułu posiadania Karty Polaka w poprzednich latach (łącznie 10105 osób w latach 2014 – czerwiec 2016), a co pozostawałoby w sprzeczności z celem ww. świadczenia, jakim jest pomoc w początkowym okresie pobytu w Polsce posiadaczom Karty Polaka, którzy zdecydowali się na osiedlenie w naszym kraju.

Przewiduje się, że ustawa wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2017 r., z wyjątkiem art. 2, dotyczącego zmiany z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, którego termin wejścia w życie określono na dzień 1 stycznia 2018 r. Późniejsze wejście w życie ww. przepisu jest uzasadnione koniecznością przeprowadzenia stosownych działań pozwalających na włączenie rejestrów wniosków, wydanych postanowień i decyzji w sprawach o przyznanie świadczenia pieniężnego dla posiadaczy Karty Polaka osiedlających się w Rzeczypospolitej Polskiej do krajowego zbioru rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców.

3. Przewidywane skutki wejścia w życie projektu, w tym ocena skutków finansowych i budżetowych.

1. **Zmiana właściwości** organu wydającego decyzję w przedmiocie przyznania świadczenia pieniężnego posiadaczom Karty Polaka, którzy złożyli wniosek o udzielenie zezwolenia na stały pobyt, **ze starosty na wojewodę (a tym samym organu odwoławczego z wojewody na ministra właściwego do spraw wewnętrznych)**, **nie będzie wiązać się z dodatkowymi kosztami**, ponieważ nie zmienia się zakres czynności wykonywanych przez organy obu instancji (skala decyzji wydawanych w pierwszej instancji oraz przez organ odwoławczy nie powinna się zmienić w związku z proponowaną zmianą właściwości organów). Wręcz przeciwnie, wyznaczenie wojewody jako organu właściwego do przyznania świadczenia przyczyni się do usprawnienia postępowania w przedmiocie przyznawania świadczenia. Przyznanie wojewodom właściwości w przedmiotowych sprawach oznacza dla wnioskodawcy brak konieczności przedstawiania innemu organowi zaświadczeń o fakcie złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt stały, dla wojewodów - wyeliminowanie potrzeby wydawania takich zaświadczeń, a dla starostów – brak konieczności weryfikowania wskazanych we wniosku danych dot. Karty Pobytu oraz złożenia wniosku o udzielanie zezwolenia na pobyt stały. Jednocześnie wojewoda, jako organ właściwy do wydania decyzji w zakresie odmowy udzielenia zezwolenia na pobyt stały, będzie z urzędu wiedział o zaistnieniu wskazanych w ustawie o Karcie Polaka przesłanek zawieszenia i wstrzymania wypłaty świadczenia. Generalnie proponowany model zdecydowanie usprawni tryb i przyspieszy czas prowadzenia postępowań w sprawach ww. świadczeń.

2. Projektowana ustawa wprowadza **mechanizmy zabezpieczające przed nieuzasadnionymi wydatkami związanymi z wypłatą świadczeń:**

1) wprowadzenie przepisów pozwalających na wyeliminowanie sytuacji wielokrotnego wnioskowania o przyznanie świadczenia pieniężnego przez tę samą osobę oraz uzyskania takiego świadczenia;

2) wprowadzenie przepisów precyzujących, że możliwość ubiegania się o świadczenie dotyczy osób, które złożą wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt stały po dniu wejścia w życie przepisów przewidujących takie uprawnienie.

W oparciu o treść nowelizacji oraz informację statystyczną na temat liczby już osiedlonych w Polsce posiadaczy Karty Polaka to wynikające stąd oszczędności dla budżetu państwa sięgają kwoty rzędu 60 mln. złotych (10 tys. osób posiadających zezwolenie na pobyt stały z tytułu posiadania Karty Polaka przy kwocie świadczenia na poziomie 6 tys. zł).

3. Projektowana ustawa wprowadza mechanizmy pozwalające **ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych na skuteczne monitorowanie poziomu wykorzystania rezerwy celowej na wypłatę świadczeń pieniężnych**, a także wprowadzenie przepisów regulujących zasady postępowania w przypadku osób, których wnioski o przyznanie świadczenia nie będą mogły być zrealizowane z uwagi na wyczerpanie limitu przewidzianego w rezerwie celowej.

Koszty związane z utworzeniem i prowadzeniem rejestru

W ustawie zaproponowano utworzenie **rejestru złożonych wniosków o przyznanie świadczenia pieniężnego oraz decyzji wydanych w tych sprawach**. Powyższy rejestr będzie docelowo wchodził w skład krajowego zbioru rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców, który tworzy oraz prowadzi w systemie teleinformatycznym Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców (tzw. SI Pobyt). Wojewoda, w przeciwieństwie do starostów, posiada techniczne możliwości odnotowywania zdarzeń w ww. Systemie (każdy urząd wojewódzki posiada „podłączenie” do Systemu). Powierzenie spraw związanych z przyznawaniem świadczenia pieniężnego wojewodom pozwoli na zapewnienie sprawnego przepływu informacji na temat poziomu wykorzystania środków z rezerwy od wojewodów do ministra właściwego do spraw wewnętrznych za pośrednictwem systemu SI Pobyt. Włączenie przedmiotowych rejestrów do ww. Systemu pozwoli na gromadzenie informacji związanych z legalizowaniem pobytu przez cudzoziemców w istniejącym już i przeznaczonym do tego celu systemie teleinformatycznym, usprawni pracę organów właściwych w sprawie prowadzenia postępowań w zakresie przyznania świadczenia pieniężnego oraz wpłynie na skrócenie czasu prowadzenia ww. postępowań. Zaplanowano, że przepisy dotyczące ww. rejestru wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2018 r., co pozwoli na dostosowanie Systemu do realizacji nowego zadania przez wojewodów i ministra właściwego do spraw wewnętrznych (techniczne poszerzenie Systemu o nowe

rejestry). Koszty związane z wprowadzeniem ww. rejestrów będą wynosiły ok. 1 mln. złotych i powinny zostać zabezpieczone w 42 części budżetowej.

4. Założenia podstawowych aktów wykonawczych.

Założenia do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, które zostanie wydane na podstawie art. 8e ustawy z dnia 7 września 2007 r. o Karcie Polaka (Dz. U. z 2014 r. poz. 1187, z późn. zm.) – w wersji uwzględniającej propozycje zmiany ustawy o Karcie Polaka w kierunku przedstawionym przez DOiR MSWiA

1. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji wydane na podstawie art. 8e ustawy z dnia 7 września 2007 r. o Karcie Polaka (Dz. U. z 2014 r. poz. 1187, z późn. zm.) będzie określać:

a) wzór formularza wniosku o przyznanie świadczenia pieniężnego na częściowe pokrycie kosztów zagospodarowania i bieżącego utrzymania w Rzeczypospolitej Polskiej posiadaczowi Karty Polaka, który złożył wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt stały z powołaniem się na okoliczność, o której mowa w art. 195 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650, z późn. zm.),

b) sposób przyznawania pomocy polegającej na przyznaniu ww. świadczenia.

Ad a)

Wzór formularza wniosku o przyznanie świadczenia zostanie określony w załączniku do rozporządzenia.

Wniosek będzie zawierała następujące informacje:

1. Datę, miejsce złożenia, oznaczenie organu, do którego składany jest wniosek

2. Informację, czy jest to pierwszy, czy kolejny wniosek o przyznanie świadczenia

3. Informację, na jaki okres wnioskodawca uzyskał już świadczenie, w przypadku kolejnego wniosku

4. Dane osobowe wnioskodawcy (nazwisko, nazwisko rodowe, imię, imię ojca, imię matki, nazwisko rodowe matki, płeć, data urodzenia, miejsce urodzenia, posiadane obywatelstwo, miejsce zamieszkania)

5. Dane dot. dokumentu podróży, dane dot. posiadanej Karty Polaka, informacje na temat złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt stały

6. Informacje na temat członków najbliższej rodziny przebywające z wnioskodawcą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (współmałżonek, małoletnie dzieci), które mają być objęte świadczeniem pieniężnym

7. Oświadczenie wnioskodawcy dot.

a) faktu złożenia wniosku o przyznanie świadczenia pieniężnego w związku ze złożeniem do wojewody wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt stały na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z uwagi na posiadaną Kartę Polaka,

b) niewystępowania przesłanki objęcia świadczeniem pieniężnym jako członek rodziny osoby, która złożyła wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt stały na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z uwagi na posiadaną Kartę Polaka

c) znajomości treści art. 233 i art. 270 ustawy z dnia 6 czerwca 1997r. – Kodeks karny (Dz. U. z 1997r. Nr 88 poz. 553, z późn. zm.) przewidujących odpowiedzialność karną za składanie fałszywych zeznań oraz posługiwanie się fałszywymi dokumentami (ww. przepisy zostaną przytoczone we wniosku).

Ad b)

Rozporządzenie określi sposób, w jaki będzie przyznawana pomoc. Z ustawy o Karcie Polaka wynika, że ww. pomoc będzie przyznawana w formie decyzji na wniosek złożony przez osobę uprawnioną. W rozporządzeniu Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji określi, że w ww. decyzji powinien być wskazany okres, na jaki zostanie przyznane świadczenie, wymiar świadczenia dla wnioskodawcy oraz członków jego rodziny w każdym miesiącu, na jaki zostanie przyznane świadczenie, a także łączna wysokość przyznanego świadczenia. Art. 8b ustawy o Karcie Polaka przesądza, że świadczenie będzie wypłacane w okresach miesięcznych. Rozporządzenie określi możliwy sposób wypłaty świadczenia – w gotówce, w kasie urzędu lub na wskazane przez wnioskodawcę konto.

Określenie ww. elementów składowych decyzji w powiązaniu z danymi wskazanymi we wniosku o przyznanie świadczenia pozwoli na zweryfikowanie uprawnienia osoby do uzyskania świadczenia przez organ wydający decyzję oraz na kontrolę zasadności przyznanych świadczeń, zgodnie z wytyczną zawartą w delegacji do wydania rozporządzenia.

W uwarunkowaniach prawnych, które będą obowiązywały, jeżeli proponowana przez DOiR MSWiA nowelizacja ustawy o Karcie Polaka nie zostanie przeprowadzona, wnioskodawca będzie zobowiązany do przedstawienia dokumentów potwierdzających posiadanie przez niego Karty Polaka oraz faktu złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt stały, ponieważ inny organ będzie przyjmował wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt stały (wojewoda), a inny będzie właściwy do przyjęcia wniosku i wydania decyzji w przedmiocie przyzywania świadczenia pieniężnego (starosta). Zmiana przedstawiona przez MSWiA proponuje, aby organem właściwym do rozpatrzenia wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt stały oraz wniosku o przyznanie świadczenia pieniężnego był ten sam wojewoda. Wojewoda, jako organ prowadzący ww. postępowania, z urzędu będzie posiadał wiedzę na temat występujących po stronie wnioskodawcy okoliczności istotnych dla przyznania świadczenia. Jeżeli organem właściwym do wydania decyzji w przedmiocie świadczenia pieniężnego pozostałby starosta, to organ ten powinien potwierdzić ww. fakty w urzędzie wojewódzkim, co, po pierwsze, będzie wymagało dodatkowego nakładu pracy pracowników urzędu powiatowego oraz urzędu wojewódzkiego, a po drugie, negatywnie wpłynie na sprawność prowadzonego postępowania.

Założenia do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, które zostanie wydane na podstawie art. 24d ustawy z dnia 7 września 2007 r. o Karcie Polaka (Dz. U. z 2014 r. poz. 1187, z późn. zm.) – w wersji uwzględniającej propozycje zmiany ustawy o Karcie Polaka w kierunku przedstawionym przez DOiR MSWiA

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji wydane na podstawie art. 24d ustawy z dnia 7 września 2007 r. o Karcie Polaka (Dz. U. z 2014 r. poz. 1187, z późn. zm.) będzie określać:

1) szczegółowy tryb podziału rezerwy celowej na wypłatę świadczeń pieniężnych oraz przekazywania środków na pokrycie wydatków związanych z udzielaniem tych świadczeń (brak tego typu delegacji w obecnym kształcie ustawy)

2) termin składania wniosków o dotacje na wypłatę świadczenia przez starostów do wojewodów

3) wzór wniosku o udzielenie dotacji przez starostów

4) termin składania informacji przez starostów do wojewodów o poziomie wykorzystania dotacji

5) termin przedstawiania przez wojewodów ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych informacji o koniecznej do zabezpieczenia wypłaty świadczeń kwocie wynikającej z wniosków o przyznanie świadczenia pieniężnego oraz o poziomie wykorzystania dotacji przez starostów.

Ad 1) i 2)

Rozporządzenie określi, że minister właściwy do spraw wewnętrznych występuje do ministra właściwego do spraw finansów publicznych z wnioskiem o dokonanie podziału rezerwy celowej budżetu „Świadczenie pieniężne dla posiadaczy Karty Polaka osiedlających się w Rzeczypospolitej Polskiej”, na realizację zadań, o których mowa w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o Karcie Polaka.

Ww. wniosek będzie sporządzany na podstawie wniosków o przyznanie środków finansowych z rezerwy celowej, złożonych przez wojewodów.

Rozporządzenie określi, że wojewoda składa pierwszy wniosek o przyznanie środków finansowych z rezerwy celowej w terminie do dnia 15 stycznia danego roku budżetowego, a kolejne wnioski - do 15 dnia każdego ostatniego miesiąca kwartału poprzedzającego kwartał, którego dotyczy wniosek.

Rozporządzenie określi, że minister właściwy do spraw finansów publicznych dokonuje podziału rezerwy celowej w terminie 15 dni od dnia otrzymania,

zaakceptowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, wniosków złożonych przez wojewodów.

Rozporządzenie wskaże, że wniosek wojewody będzie wskazywać kwotę niezbędną do przekazania starostom na wypłatę kwot stanowiących równowartość przyznanych świadczeń pieniężnych oraz zawierać uzasadnienie potrzeby uzyskania środków finansowych z rezerwy celowej we wskazanej w nim wysokości, w szczególności uwzględniać liczbę osób uprawnionych do otrzymania świadczenia pieniężnego oraz członków ich najbliższej rodziny, którzy osiedlili się wraz z osobą wnioskującą na terytorium województwa w danym roku.

Minister właściwy do spraw wewnętrznych będzie przekazywał środki wojewodom, którzy prześlą je – na wniosek - właściwym starostom w wysokości wynikającej z wydanych przez wojewodę decyzji o przyznaniu świadczenia, które będą wypłacane przez starostów.

Starosta będzie składał wniosek o przekazanie środków finansowych na pokrycie wydatków związanych z wypłatą świadczenia pieniężnego do właściwego wojewody w terminie do 15 dnia każdego miesiąca.

Wojewoda będzie przekazywał staroście środki finansowe na wypłatę świadczenia pieniężnego, w terminie do 10 dnia każdego miesiąca.

Ad 3)

Wniosek o udzielenie dotacji będzie określał:

1) liczbę osób objętych świadczeniem, które zamieszkały na terenie danego powiatu, z podziałem na liczbę osób uprawnionych do otrzymania świadczenia pieniężnego oraz członków ich najbliższej rodziny

2) kwoty stanowiące równowartość pomocy, która powinna być wypłacona na podstawie decyzji wojewody

Ad 4)

Starostowie będą informowali wojewodów o poziomie wykorzystania dotacji w terminie do dnia 5 każdego miesiąca, wg stanu na ostatni dzień poprzedniego miesiąca.

Ad 5)

Wojewodowie będą przedstawiać ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych informację o koniecznej do zabezpieczenia wypłaty świadczeń kwocie wynikającej z wniosków o przyznanie świadczenia pieniężnego oraz o poziomie wykorzystania dotacji przez starostów w terminie do dnia 10 każdego miesiąca, wg stanu na ostatni dzień poprzedniego miesiąca.

5. Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowana ustawa nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych. Nie zachodzi również konieczność przedkładania projektu ustawy instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Warszawa, 29 września 2016 r.

BAS-WAPEiM-1977/16

Pan Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej komisijnego projektu ustawy o zmianie ustawy o Karcie Polaka oraz ustawy o cudzoziemcach (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Michał Dworczyk)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2012 r. poz. 32, ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy zmierza do znowelizowania ustawy z dnia 7 września 2007 r. o Karcie Polaka¹ oraz ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach². Zmiany w ustawie o Karcie Polaka dotyczą zasad składania wniosków o przyznanie świadczenia pieniężnego na częściowe pokrycie kosztów zagospodarowania i bieżącego utrzymania w Polsce, a także kompetencji organów administracji publicznej w tym zakresie. Zmiana w ustawie o cudzoziemcach dotyczy informacji umieszczanych w krajowym zbiorze rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców. Projekt zawiera przepis przejściowy.

Ustawa ma wejść w życie z dniem 1 stycznia 2017 r., z wyjątkiem przepisu zmieniającego ustawę o cudzoziemcach, który ma wejść w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Prawo UE nie reguluje problematyki stanowiącej przedmiot projektu ustawy. W odniesieniu do oceny projektowanego art. 23 ust. 2a i 2b ustawy o Karcie Polaka w świetle dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie

¹ Dz. U. z 2014 r. poz. 1187, ze zmianami.

² Dz. U. z 2013 r. poz. 1650, ze zmianami.

przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych³ (dalej: „dyrektywa”) należy zauważyć, że nie ma ona zastosowania do przetwarzania danych osobowych w ramach działalności wykraczającej poza zakres prawa UE. Tymczasem, zgodnie z art. 8a ustawy o Karcie Polaka, o przyznanie świadczenia pieniężnego mogą ubiegać się osoby, które posiadają ważną Kartę Polaka i zamierzają osiedlić się na terytorium Polski na stałe. Uprawnienia tych osób (niezależnie od ich obywatelstwa) wywodzone są z prawa polskiego i nie mają związku z prawem UE. Wobec powyższego postanowienia dyrektywy nie znajdują zastosowania do wskazanych przepisów projektu ustawy.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Treść projektu nie jest objęta prawem Unii Europejskiej.

4. Konkluzja

Treść komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy o Karcie Polaka oraz ustawy o cudzoziemcach nie jest objęta prawem Unii Europejskiej.

Akceptował:
Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Warciński

Deskrytory bazy Rex: cudzoziemiec, Polacy, Unia Europejska

---

³ Dz. Urz. WE L 281 z 23.11.1995, s. 31, oraz Dz. Urz. UE L 284 z 31.10.2003, s. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 13, t. 15, s. 355, oraz rozdz. 1, t. 4, s. 447.

Ł. Warszawa, 29 września 2016 r.

BAS-WAPEiM-1978/16

Pan Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia, czy komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy o Karcie Polaka oraz ustawy o cudzoziemcach (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Michał Dworczyk) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

Projekt ustawy zmierza do znowelizowania ustawy z dnia 7 września 2007 r. o Karcie Polaka¹ oraz ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach². Zmiany w ustawie o Karcie Polaka dotyczą zasad składania wniosków o przyznanie świadczenia pieniężnego na częściowe pokrycie kosztów zagospodarowania i bieżącego utrzymania w Polsce, a także kompetencji organów administracji publicznej w tym zakresie. Zmiana w ustawie o cudzoziemcach dotyczy informacji umieszczanych w krajowym zbiorze rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców. Projekt zawiera przepis przejściowy.

Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej. Projekt nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

Akceptował:
Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Warciński

Deskryptory bazy Rex: cudzoziemiec, Polacy, Unia Europejska

¹ Dz. U. z 2014 r. poz. 1187, ze zmianami.

² Dz. U. z 2013 r. poz. 1650, ze zmianami.